Kitap Şikâyetinde Aynı Hâkim İtirazda

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Anayasa Mahkemesi İkinci Bölüm	03.09.2026	İhlal

ESAS NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2023/82474	Anayasa m.26, Anayasa m.36, 5275 s.K. 62/3, 6216 s.K. 50

ÖZET

Tutukluya kargoyla gelen iki kitap müstehcen bulunarak verilmedi; şikâyeti reddeden infaz hâkimi itirazı inceleyen ağır ceza heyetinde de yer aldı. AYM nesnel tarafsızlığın zedelendiğine ve yayın denetimindeki yapısal sorun nedeniyle ifade özgürlüğünün ihlal edildiğine karar verdi.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/cezaevine-gelen-kitap-ayni-hakim-itiraz-aym-2023-82474/ →

Karar metni

Anayasa Mahkemesi Kararlar Bilgi Bankası sisteminde yayımlandığı hâliyle aktarılmıştır. Heyet, raportör ve vekil adları derlemeye alınmamıştır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ ANAYASA MAHKEMESİ İKİNCİ BÖLÜM KARAR

(Başvuru Numarası: 2023/82474)

Karar Tarihi: 3/9/2026

I. BAŞVURUNUN ÖZETİ

1. Başvuru; ceza infaz kurumunda bulunan başvurucuya kargo yoluyla gelen kitapların verilmemesi nedeniyle ifade özgürlüğünün, bu hususa yönelik şikâyeti reddeden hâkimin ret kararına vaki itirazı inceleyen mahkemenin heyetinde görev alması nedeniyle de tarafsız mahkemede yargılanma hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.

2. Başvurucu, başvuru tarihinde anayasal düzeni ortadan kaldırmaya teşebbüs etme suçundan tutuklu olarak Batman Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda (Ceza İnfaz Kurumu/İdare) bulunmaktadır.

3. Başvurucuya kargo yoluyla gelen iki adet kitap Ceza İnfaz Kurumu tarafından incelenmiş ve "müstehcen ifadeler içerdiği" gerekçesiyle sakıncalı bulunmuştur. Ceza İnfaz Kurumu Eğitim Kurulu Başkanlığı (Eğitim Kurulu) 26/5/2023 tarihinde söz konusu kitapların başvurucuya verilmemesine karar vermiştir.

4. Başvurucu, Eğitim Kurulunun kararına karşı infaz hâkimliğine şikâyette bulunmuştur. Batman İnfaz Hâkimliği (İnfaz Hâkimliği) 31/7/2023 tarihinde "...hükümlünün kendisine verilmesini talep ettiği kitapta müstehcen ifadelerin yer aldığı, 5275 sayılı Kanunun 62/3. maddesi gereği bu yayınların hükümlüye verilmeyeceğinin açıkça düzenlendiği, Batman Kapalı Ceza İnfaz Kurumu'nun ... kararında usul ve yasaya aykırı bir durum bulunmadığı..." gerekçesiyle başvurucunun şikâyetinin reddine karar vermiştir.

5. Başvurucu, İnfaz Hâkimliğinin kararına itiraz etmiş; itirazı inceleyen Batman 1. Ağır Ceza Mahkemesi (Ağır Ceza Mahkemesi) 10/8/2023 tarihinde "kararın usul ve yasaya uygun olduğu" gerekçesiyle itirazı kesin olarak reddetmiştir. Ağır Ceza Mahkemesi heyetinde, infaz hâkimi olarak şikâyeti değerlendiren hâkim de yer almıştır.

6. Başvurucu, nihai kararı 23/8/2023 tarihinde öğrendikten sonra 4/9/2023 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

7. Başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

II. DEĞERLENDİRME

A. Tarafsız Mahkemede Yargılanma Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

8. Başvurucu; kargo yoluyla gelen kitaplardan ikisinin sakıncalı görüldüğünü ve kendisine teslim edilmediğini, kitapların verilmemesine yönelik karara karşı İnfaz Hâkimliğine şikâyette bulunduğunu, İnfaz Hâkimliğinin şikâyeti reddettiğini, bu karara karşı da itiraz yoluna başvurduğunu ifade etmiştir. Başvurucu devamında; Ceza İnfaz Kurumunun kararına karşı şikâyeti reddeden infaz hâkiminin, şikâyetin reddi kararına karşı itirazı inceleyen Ağır Ceza Mahkemesi heyetinde de yer aldığını, bu hâliyle Ağır Ceza Mahkemesinin bağımsız ve tarafsız olmadığını belirterek adil yargılanma hakkı kapsamındaki tarafsız mahkemede yargılanma hakkının ihlal edildiğini iddia etmiştir.

9. Adalet Bakanlığı (Bakanlık) görüşünde; mevcut başvuruda başvurucunun adil yargılanma hakkının ihlal edilip edilmediği konusunda yapılacak incelemede Anayasa ve ilgili mevzuat hükümleri ile somut olayın kendine özgü koşullarının dikkate alınması gerektiği belirtilmiştir. Başvurucu, Bakanlığın görüşüne karşı genel hatlarıyla bireysel başvuru formundaki iddialarını yinelemiştir.

10. Başvurucunun iddiaları adil yargılanma hakkı kapsamındaki tarafsız mahkemede yargılanma hakkı bağlamında incelenmiştir (benzer yönde bkz. (emsal başvuru) [2. B.], B. No: 2017/15118, 2/6/2020, § 31).

11. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan tarafsız mahkemede yargılanma hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

12. Genel olarak tarafsızlık davanın çözümünü etkileyecek bir ön yargı, tarafgirlik ve menfaate sahip olunmaması, davanın tarafları karşısında ve onların leh ve aleyhlerinde bir düşünce veya

menfaate sahip olunmamasını ifade eder ((emsal başvuru) [2. B.], B. No: 2013/1780, 20/3/2014, § 61).

13. Mahkemelerin tarafsızlığı kavramı, görülecek davalar karşısında bizzat mahkemenin kurumsal yapısı ile davaya bakmakla görevli hâkimin tutumu üzerinden açıklanmaktadır. Buna göre tarafsızlığın öznel ve nesnel olmak üzere iki boyutu bulunmakta olup hâkimin birey olarak mevcut davadaki kişisel tarafsızlığı öznel tarafsızlık, kurum olarak mahkemenin kişide bıraktığı tarafsızlık izlenimi ise nesnel tarafsızlık olarak adlandırılmaktadır. Anayasa'nın 36. maddesinde mahkemelerin tarafsızlığından açıkça bahsedilmemekle beraber Anayasa Mahkemesi içtihadı uyarınca tarafsız mahkemede yargılanma hakkı da adil yargılanma hakkının zımni bir unsurudur. Ayrıca mahkemelerin tarafsızlığı ve bağımsızlığının birbirini tamamlayan iki unsur olduğu dikkate alındığında -Anayasa'nın bütünselliği ilkesi gereği- Anayasa'nın 138., 139. ve 140. maddelerinin de tarafsız bir mahkemede yargılanma hakkının değerlendirilmesinde gözönünde bulundurulması gerektiği açıktır (B. No: 2013/1780, § 60).

14. Mahkemelerin kuruluşu ve yapılanmasıyla ilgili yasal ve idari düzenlemelerin nesnel olarak tarafsız olmadığı izlenimi vermemesi gerekir. Esasında kurumsal tarafsızlık, mahkemelerin bağımsızlığı ile bağlantılı bir konudur. Tarafsızlık için öncelikle bağımsızlık ön koşulu gerçekleşmeli ve ek olarak kurumsal yönden de taraf görüntüsü verecek bir yapılanma oluşmamalıdır (AYM, E.2014/164, K.2015/12, 14/1/2015). Bunun yanı sıra yargılama makamının tarafsızlığına ilişkin herhangi bir meşru kaygı veya korkuyu bertaraf edecek yeterli güvenceleri sunması da gerekmektedir (B. No: 2013/1780, § 62).

15. Öznel tarafsızlık ise hâkimlerin görülecek davaya ilişkin öznel tutumlarıyla ilgilidir. Davaya bakacak olan hâkimin davanın taraflarına karşı eşit, yansız ve ön yargısız durması, hiçbir telkin ve baskı altında kalmadan hukuk kuralları çerçevesinde vicdani kanaatine göre karar vermesi gerekir. Anayasa ve kanunlar karşısında hâkimlerden beklenen de budur (AYM, E.2014/164, K.2015/12, 14/1/2015). Hâkimler, hâkimliğin gerektirdiği her türlü yüksek nitelikleri taşısalar bile kamu vicdanında tarafsızlıkları konusunda kuşku uyandıracak düzenlemelerden kaçınmalıdır (AYM, E.2013/82, K.2014/100, 4/6/2014).

16. Yargılamayı yürüten mahkeme üyelerinin taraflardan biriyle veya anlaşmazlık konusu ile maddi veya manevi yönden yakın bir bağının bulunması ya da yargılama sürecinde sarf ettiği ifadeleri ile tarafsız olamayacağı yönünde meşru bir kanaat uyandırması, bunun yanı sıra davadan önce dava ile doğrudan bağlantılı bir konumda bulunması da tarafsızlığı ihlal edebilir. Bununla birlikte belirli bir uyuşmazlıkta yargılamayı yürüten hâkimin taraflardan birine yönelik ön yargılı ve taraflı bir tutumunun, kişisel bir kanaatinin veya menfaatinin, bu bağlamda kişisel bir taraflılığının söz konusu olduğunu ortaya koyan bir delil bulunmadığı ve bu husus kanıtlanmadığı müddetçe tarafsız olduğunun bir karine olarak varsayılması zorunludur (B. No: 2013/1780, § 62). Bir başka deyişle aksi yönde delil bulununcaya kadar bir hâkimin kişisel olarak tarafsız olduğunun kabulü gerekir.

17. Bu bağlamda hukukumuzda, hâkimin tarafsız kalamayacağı varsayılan veya tarafsızlığından kuşku duyulabilecek durumlarda hâkimin kendi mahkemesinin yetki ve görevine giren belli bir davaya bakamayacağı veya bakmayı reddedilebileceği kabul edilmiştir. Hâkimin yasaklılığı ve

reddi kurumları hâkimin bakacağı davada tarafsızlığını sağlamaya yönelik olup temel bir hak olan adil yargılanma hakkıyla ilişkilidir (AYM, E.2011/42, K.2013/60, 9/5/2013).

18. Kanun yolu, bir yargı yeri tarafından verilen ve hukuka aykırı olduğu ileri sürülen bir kararın kural olarak başka bir yargı yeri tarafından incelenmesini sağlayan hukuki yoldur. Kanun yolunun amacı, yargı yerleri tarafından verilen kararların kural olarak başka bir yargı yeri tarafından denetlenmesine imkân tanınmak suretiyle daha güvenceli bir yargı hizmeti sunmaktır. Bunun nasıl yapılacağı ise usul hükümleri ile gösterilmektedir (AYM, E.2014/164, K.2015/12, 14/1/2015). Anayasa Mahkemesi içtihadında, adil yargılanma hakkına ilişkin güvencelerin kanun yolu aşamasında da sağlanması gerektiği belirtilmiştir. Buna göre kanun yollarına ilişkin usullerin ve kanun yollarındaki yargılamanın da adil yargılanma hakkına uygun olması gerekir ((emsal başvuru) [1. B.], B. No: 2013/3673, 11/12/2014, § 21).

19. Bu çerçevede ilke olarak gerek kanun yolu incelemesinin etkililiğinin sağlanması gerekse kanun yolu incelemesinin objektif tarafsızlık esaslarına uygun yapılmadığı izleniminin oluşmaması için ilk derecede kararı veren hâkimin dosyanın kanun yolu incelemesinde bulunmaması gerekir. Bununla birlikte bu hususa uyulmaması tek başına kanun yolu incelemesinin etkisiz ve tarafsız olduğu sonucuna götürmez. Her olayın kendi koşulları içinde değerlendirilmesi gerekir. Bu çerçevede tarafsızlığının bozulup bozulmadığını değerlendirmek için bu şekilde önceki aşamalarında görev alan hâkimlerin özellikle kurul hâlinde yargılama yapan mahkemelerdeki oy sayısı, bu üyelerin kararın verilmesindeki rolleri gibi diğer unsurları da dikkate almak gerekir ((emsal başvuru) [1. B.], B. No: 2014/17141, 6/7/2017, § 69).

20. Başvuruya konu olayda; başvurucuya kargo yoluyla gönderilen kitapların verilmemesi kararına karşı başvurucunun şikâyeti hakkında infaz hâkimi olarak görev yapan hâkim karar vermiştir. Hâkim, Ceza İnfaz Kurumu kararının hukuka uygun olduğu sonucuna ulaşmış ve şikâyet başvurusunu reddetmiştir. Başvurucu bu karara itiraz etmiş, başvurucunun itirazı Ağır Ceza Mahkemesi tarafından reddedilmiştir. İtiraz incelemesini yapan Ağır Ceza Mahkemesi heyeti üyeleri arasında başvurucunun şikâyetini karara bağlayan hâkim de bulunmaktadır.

21. Başvurucu, hâkimin her iki kararda da imzasının bulunmasının objektif tarafsızlığa aykırı olduğunu ileri sürmüştür. Öte yandan başvurucu, hâkimin öznel tarafsızlığıyla ilgili bir şikâyette bulunmamıştır.

22. Anayasa Mahkemesi benzer bir şikâyeti incelediği B. No: 2017/15118 sayılı kararında; Ceza İnfaz Kurumu kararına karşı yapılan şikâyeti karara bağlayan hâkimin bu karara vaki itirazı ele alan ağır ceza mahkemesi heyetine -üstelik kanunun açık hükmünün hilafına- katılarak itiraz incelemesinde yer almasının nesnel tarafsızlığı zedelediğini, şikâyet incelemesi aşamasında karar veren hâkimin bu karara karşı başvurulabilecek bir üst kanun yolu olarak öngörülmüş olan itiraz aşamasındaki incelemeye de katılması hâlinde kendi kararındaki -varsa- hukuki ve fiilî hatalar hususunda belli ölçüde savunmacı bir tutum takınabileceğini, her ne kadar önceki derecede görev yapan hâkimin sadece bir oy hakkına sahip olması sebebiyle kararı tek başına değiştirmesinin mümkün olmadığı düşünülebilirse de heyetin diğer üyelerini etkileyebileceğinin muhakkak olduğunu belirtmiştir. Anayasa Mahkemesi devamında; bir önceki derecede kararı veren hâkimin

bir üst aşama olan itiraz incelemesine de katılmış olmasını -itiraz aşamasında verilen kararın sonucundan bağımsız olarak- nesnel tarafsızlığı zedeleyen bir husus olarak kabul etmiş ve neticeten adil yargılanma hakkı kapsamındaki tarafsız mahkemede yargılanma hakkının ihlal edildiğine karar vermiştir (anılan kararda bkz. §§ 53-54).

23. Eldeki olayda da Ceza İnfaz Kurumu kararına karşı şikâyeti karara bağlayan hâkimin bu karara vaki itirazı ele alan Ağır Ceza Mahkemesi heyetine -üstelik kanunun açık hükmünün hilafına- katılarak itiraz incelemesinde yer almasının nesnel tarafsızlığı zedelediği, bu hâliyle B. No: 2017/15118 sayılı kararda yer alan tespit ve değerlendirmelerden ayrılmayı gerektirir bir yön bulunmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

24. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki tarafsız mahkemede yargılanma hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

B. İfade Özgürlüğünün İhlal Edildiğine İlişkin İddia

25. Başvurucu; tarafına kargo yoluyla gönderilen kitapların roman vasfında olduğunu, bu romanlar ve yazarları üzerinde bir çalışma yürüttüğünü, anılan kitapların kendisine verilmemesi nedeniyle eğitim hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür. Yine başvurucu; yargı mercilerine gönderdiği dilekçelerinde Ceza İnfaz Kurumunun uygulamasına yönelik şikâyet ve suç duyurusunda bulunduğunu, dilekçelerinde suç duyurusuna konu olaylar yönünden yetkisizlik kararı verildiği takdirde ilgili makamlara iletilmesini ve kendisine de bu hususta bilgi verilmesini talep ettiğini ancak yargı mercilerinin dilekçelerini ilgili makamlara iletmediği gibi kendisine de bu hususta bir bilgilendirme yapmadığını ve kararlarda bu hususlara değinilmediğini belirterek adil yargılanma hakkının da ihlal edildiğini iddia etmiştir.

26. Bakanlık görüşünde; mevcut başvuruda başvurucunun ifade özgürlüğünün ihlal edilip edilmediği konusunda yapılacak incelemede Anayasa ve ilgili mevzuat hükümleri ile somut olayın kendine özgü koşullarının dikkate alınması gerektiği belirtilmiştir. Başvurucu, Bakanlığın görüşüne karşı genel hatlarıyla bireysel başvuru formundaki iddialarını yinelemiştir.

27. Anayasa Mahkemesi, olayların başvurucu tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder. Başvurucunun iddialarının özü; kargo yoluyla gönderilen kitapların kendisine verilmemesinden ibarettir. Anayasa Mahkemesi; daha önce verdiği birçok kararında, hükümlü ve tutuklulara kargo yoluyla gelen, ziyaretçilerin getirdiği, nakil esnasında getirdikleri veya hükümlü ve tutukluların kendi satın aldıkları süreli ya da süresiz yayınların kendilerine teslim edilmemesi veya hükümlü ve tutuklular tarafından gönderilmek istenen süreli ve süresiz yayınların infaz kurumları dışına gönderilmemesini ifade özgürlüğü kapsamında değerlendirmiştir (ilgili kararlar için bkz. B. No: 2017/30723, 12/9/2018, § 23; [GK] B. No: 2016/12936, 27/3/2019, § 24; B. No: 2017/35227, 30/9/2020, § 31; B. No: 2018/15777, 7/4/2021, § 26; B. No: 2018/350, 27/7/2022, § 22; B. No: 2018/4986, 14/9/2022, § 19). Bu bağlamda başvurucunun iddialarının ifade özgürlüğü kapsamında incelenmesi gerektiği değerlendirilmiştir.

28. Diğer yandan adil yargılanma hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddiaları yönünden başvurucunun tarafına gönderilen kitapların verilmemesine ilişkin sürece ait şikâyet ve suç duyurularını neden savcılığa iletmediğine dair bir açıklamada bulunmadığı görülmektedir. Kaldı ki İnfaz Hâkimliğinin kendisine iletilen şikâyetleri yetkisine girmediği takdirde yetkili merciye iletmesine yönelik kanuni bir zorunluluğunun da bulunmadığı anlaşılmaktadır. Bu açıklamalar ışığında başvurucunun iddialarının ayrıca incelenmesini gerektirecek bir durum bulunmadığı kanaatine ulaşılmış ve başvurunun bu kısmının da ifade özgürlüğü kapsamında incelenmesine karar verilmiştir.

29. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan ifade özgürlüğünün ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

30. Başvurucuya gelen kitapların Ceza İnfaz Kurumunca muhafaza altına alınarak kendisine verilmemesinin ifade özgürlüğüne yönelik bir müdahale olduğu değerlendirilmiştir.

31. Anayasa Mahkemesi [GK] B. No: 2019/789, 19/2/2026 sayılı başvuruda başvuruculara dışarıdan gelen (posta veya kargo yoluyla) süreli ve süresiz yayınların ceza infaz kurumlarınca başvuruculara verilmemesine ilişkin şikâyetleri incelemiştir. Anayasa Mahkemesi yaptığı değerlendirmede öncelikle; ceza infaz kurumlarında mahpuslara süreli ve süresiz yayın teslim edilmemesine ilişkin müdahalelere karşı yapılan birçok başvuruda ifade özgürlüğünün ihlal edildiğine karar verdiğini, akabinde [GK] B. No: 2016/12936 kararı ve [GK] B. No: 2022/66987, 21/12/2023 kararında süreli ve süresiz yayınların mahpuslara teslim edilip edilmemesinde keyfîliği engelleyecek, aynı hukuki durumda bulunanlara aynı uygulamanın yapılmasını sağlayacak, açık, yol gösterici ve istikrarlı idari uygulamaları garanti edecek bir mekanizmanın bulunmadığı gerekçesiyle ve uygulamadan kaynaklandığı tespit edilen yapısal sorun nedeniyle başvuruculara ifade özgürlüğünün ihlal edildiği sonucuna ulaşıldığını, inceleme tarihi itibarıyla da Anayasa kurallarına ve kanunların emredici hükümlerine rağmen mahpuslara süreli ve süresiz yayınların verilmesi meselesine ilişkin idari ve hukuki tedbirler alınarak bu alanda yayınların yeknesak, hakkaniyete uygun ve Anayasa Mahkemesinin öngördüğü kriterleri karşılayan bir yöntemle mahpuslara tesliminin sağlanması yönünden etkin bir denetim mekanizması kurulmadığını belirtmiştir. Bu itibarla başvuru konusu olaylarda da 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un 3. ve 62. maddeleri ile Anayasa Mahkemesi içtihatlarında yer alan ilke ve tespitlere göre bir değerlendirmenin yapılmadığı ve Anayasa Mahkemesinin içtihatlarında belirtilen yapısal sorunun devam ettiği tespitine ulaşan Anayasa Mahkemesi öncelikle bu yönüyle başvuruculara ifade özgürlüğünün ihlal edildiği sonucuna varmıştır.

32. Anayasa Mahkemesi anılan kararda devamında; ceza infaz kurumu dışından gelen süreli veya süresiz yayınların başvuruculara verilmemesinden sonra ortaya çıkan hukuki durumun da mahpusların ifade özgürlüğü yönünden ayrıca incelenmesi gerektiğini, bu kapsamda 5275 sayılı Kanun'un 62. maddesinin dışarıdan gelen ve Kanun'un aradığı nitelikleri haiz olmayan süreli veya süresiz yayınların mahpuslara verilmemesini öngördüğünü ancak söz konusu düzenlemede mahpuslara verilmeyen süreli veya süresiz yayınların ceza infaz kurumu idaresince nasıl bir yöntemle saklanacağı/saklanıp saklanmayacağı ya da ne gibi bir hukuki prosedürün işletileceğinin

anılan kanuni düzenlemeden anlaşılamadığını belirtmiştir. Bu bağlamda müdahalenin kanuni temelini oluşturduğu değerlendirilen söz konusu düzenlemenin hem kişiler hem de idare yönünden herhangi bir duraksamaya ve kuşkuya yer vermeyecek şekilde açık, net, anlaşılır ve uygulanabilir olduğunun söylenemeyeceğini ifade eden Anayasa Mahkemesi; yapılan müdahalelerin 5275 sayılı Kanun'un 62. maddesi ve anılan maddeye dayanılarak oluşturulan ikincil mevzuatın öngördüğü normun kapsamına girmediği tespitiyle müdahalelerin kanuni dayanağının bulunmadığı sonucuna varmıştır. Neticeten anılan kararda bu yönüyle de ifade özgürlüğünün ihlal edildiğine karar verilmiştir.

33. Mevcut olayda da başvurucuya kargo yoluyla gelen kitapların sakıncalı bulunarak kendisine verilmemesine ilişkin olarak yapılan incelemede Anayasa Mahkemesinin B. No: 2019/789 sayılı kararında yer alan tespit ve değerlendirmelerden ayrılmayı gerektirir bir yön bulunmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

34. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 26. maddesinde güvence altına alınan ifade özgürlüğünün ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

35. Başvurucunun ifade özgürlüğünün ihlal edildiğine karar verildiğinden gerekçeli karar hakkı ile silahların eşitliği ilkesinin ihlal edildiğine ilişkin şikâyetleri hakkında ayrıca bir inceleme yapılmasına gerek görülmemiştir.

III. GİDERİM

36. Başvurucu; ihlalin tespiti, yeniden yargılama yapılması ile 360.000 TL manevi ve miktar belirtmeksizin maddi tazminat talebinde bulunmuştur.

37. Başvuruda tespit edilen anayasal hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar ve zorunluluk bulunmaktadır. Anayasa'nın 148. ve 153. maddeleri ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. ve 66. maddeleri uyarınca ihlal kararının gönderildiği yargı mercilerinin yapması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatıp Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında belirtilen ilkelere ve gerekçelere uygun biçimde yürütülecek yargılama sonunda hak ihlalinin nedenlerini gidererek yeni bir karar vermektir (yeniden yargılama konusunda bkz. [GK] B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; [1. B.] B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; [GK] B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

38. Ayrıca ihlalin niteliği dikkate alınarak başvurucuya net 20.000 TL manevi tazminat ödenmesine karar verilmesi gerekir. Başvurucu, maddi zarara ilişkin olarak bilgi/belge sunmadığından maddi tazminat talebinin reddine karar verilmesi gerekir.

IV. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. 1. Tarafsız mahkemede yargılanma hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

2. İfade özgürlüğünün ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. 1. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki tarafsız mahkemede yargılanma hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

2. Anayasa'nın 26. maddesinde güvence altına alınan ifade özgürlüğünün İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin tarafsız mahkemede yargılanma hakkı ile ifade özgürlüğünün ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Batman İnfaz Hâkimliğine (E.2023/2655, K.2023/4605) GÖNDERİLMESİNE,

Ç. Başvurucuya net 20.000 TL manevi tazminat ÖDENMESİNE, tazminata ilişkin diğer taleplerin REDDİNE,

D. 6.024,10 TL harçtan oluşan yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

E. Ödemelerin kararın tebliğini takiben başvurucunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

F. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 3/9/2026 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.